

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/231/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119216107
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8119216107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: Q. Š., W.. XX.XX.XXXX, F. E. T. XX, XXX XX T., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o. so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, v spore o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 182,10 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 182,10 Eur odo dňa 06. novembra 2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 7Csp/231/2019-135 zo dňa 24.06.2020 súd žalobu žalobkyne v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol, v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol, že žalovaný má vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, určil zmluvnú podmienku uvedenú v zmluve o úvere konsolidácia číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.01.2013 v Obchodných podmienkach žalovaného za neprijateľnú a v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému. Súd konštatoval a nesúhlasil s právnym názorom žalobkyne, že zmluva neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. Uviedol, že nenastala fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru. Súd vyslovil v bode 27 odôvodnenia svojho rozhodnutia, že zmluva spĺňa všetky zákonom stanovené náležitosti. Zároveň bol toho názoru, že nárok žalobkyne je premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, ako aj v trojročnej objektívnej premlčacej dobe.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove číslo konania 15CoCsp/16/2020-222 zo dňa 15. októbra 2020 bol zrušený rozsudok súdu 1. stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia a vo výrokoch o trovách konania a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že v zmluve je uvedené, že ide o uzatvorenie zmluvy o úvere konsolidácia, teda druh úveru vyplýva priamo z jej názvu. Odvolací súd zdôraznil, že druh úveru predstavuje samostatnú náležitosť zmluvy o úvere, ktorú nemožno považovať za identickú s názvom zmluvy o úvere. Rovnako odvolací súd sa stotožnil s tvrdením žalobkyne, že v zmluve chýba aj údaj o celkovej čiastke úveru, pričom dodáva, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nestačí len samostatne uviesť celkovú výšku úveru a celkové náklady spotrebiteľa, ale aj keď ide o jednoduchú matematickú operáciu je potrebné, aby bol v zmluve

explicitne vyjadrený aj ich súčet. Čo sa týka názoru žalobkyne, že na výšku RPMN môže mať vplyv aj okolnosť, že po vynásobení výšky mesačnej splátky počtom splátok dospela k sume 1.152 Eur, odvolací súd verifikoval túto jej domnienku výpočtom výšky RPMN pomocou informatívnej kalkulačky na výpočet RPMN uverejnenej na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky a dospel k zisteniu, že aj napriek nesprávne uvedenému údaju o celkovej výške nákladov bola v zmluve o úvere konsolidácia uvedená vyššie RPMN o 1 %, ako bola v skutočnosti, keďže v skutočnosti predstavovala 35,13 %. Rovnako odvolací súd uviedol, že z údajov uverejnených na webovom sídle Národnej banky Slovenska zistil, že výška úrokovej sadzby z obdobných úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v rozhodnom období bola 13 %. Konštatoval, že výška úrokov dohodnutá v zmluve o úvere konsolidácia predstavuje viac ako dvojnásobok výšky úrokovej sadzby, za ktorú banky poskytovali úvery v rozhodnom čase. V dôsledku toho odvolací súd vyvodil, že dohoda o výške úroku z úveru je v rozpore s dobrými mravmi a teda je absolútne neplatná. Pokiaľ ide o námietku premlčania odvolací súd konštatoval, že subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia začala žalobkyni plynúť pred podaním žaloby v roku 2019, kedy sa od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovanej. Odvolací súd zdôraznil, že žalovaný toto tvrdenie žalobkyne v priebehu konania nepoprel. Okrem toho, odvolací súd je toho názoru, že pre posúdenie objektívnej premlčacej doby je potrebné vychádzať z 10 ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva ako pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Zdôraznil, že žalovaná obchodná spoločnosť je poskytovateľom úverov na profesionálnej báze, je podnikateľom, a preto sa od takýchto spoločností predpokladá vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky sú tvorené poskytovateľom úveru aj s dôsledkami pre navrhovateľa zmluvných podmienok. Žalovaná ako odborná organizácia pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Odvolací súd uviedol, že žalovaná mala vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňovala v rozpore so zákonom a napriek tomu tak postupovala v množstvách ďalších zmlúv, preto jej konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poukázal aj na obdobné rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011, 2Co/9/2012, 16Co/19/2018, 22Co/38/2018, ako aj iné.

3. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal a vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 23. januára 2013 bola medzi žalobcom ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom podpísaná Zmluva o úvere konsolidácia, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 850 Eur pri mesačnej splátke 48 Eur, výške úrokovej sadzby predstavovala 29,50 %, s dátumom prvej splátky 25.02.2013 vždy k 25. dňu v mesiaci, termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na 25. január 2015, počet mesačných splátok 24, RPMN banky predstavovalo 36,13 %, priemerná RPMN 46,35 %, celková výška nákladov 299,36 Eur, celková čiastka úveru zároveň predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom.

5. Podľa predloženého výpisu z účtu mal súd za preukázané, že poslednú splátku úveru zaplatila žalobkyňa žalovanému dňa 21. novembra 2013, čím zaplatila aj celý poskytnutý úver.

6. Súdu bolo predložené prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07. októbra 2019, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 03. októbra 2019 žalobkyňa predložila Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Zmluvu o úvere s tým, že bola informovaná, že tá neobsahuje základné náležitosti, zmluva je bezúročná a bezpoplatková a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky.

7. Na pojednávaní konanom dňa 01. marca 2021 právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť, neprítomnosť žalobkyne ospravedlnil zo zdravotných dôvodov, keďže je onkologická pacientka a jej zdravotný stav aj s poukazom na šíriacu sa pandémiu na území Slovenskej republiky jej neumožňuje zúčastniť sa dnešného pojednávania. Poukázal na právny záver vyplývajúci z Uznesenia Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoCsp/16/2020-222 zo dňa 15. októbra 2020, v ktorom odvolací súd konštatoval nedostatok náležitostí v zmluve o úvere a zároveň uviedol, že je potrebné aplikovať 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Prítomný právny zástupca žalovaného netrval na vypočutí žalobkyne, ktorej dôkaz navrhol vo svojom písomnom podaní zo dňa 07. decembra 2020. Žiadal oboznámiť

Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/219/2019 zo dňa 21. októbra 2020, v ktorom odvolací súd uviedol, že v rozhodnutí spisová značka 1Cdo/238/2017 Najvyšší súd vyslovil záver, ktorý možno aplikovať nielen na nebankové, ale aj bankové subjekty v oblasti poskytovania úverov, že samotné všeobecné skutočnosti o profesionálnom podnikateľskom postavení týchto subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšiu súdnu prax týkajúcu sa ochrany spotrebiteľa v obdobných veciach samé osebe nemôžu bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel tohto subjektu. Preto je v jednotlivých prípadoch nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, respektíve aj získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, respektíve jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať trojročnú alebo 10 ročnú premlčaciu lehotu. Až po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť ku skúmaniu zavinenia veriteľa, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Žalobca musí preukázať, že v čase kedy došlo k obohateniu mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. V prípade nepreukázania úmyslu žalovaného musí byť aplikovaná všeobecná 3 - ročná objektívna lehota.

8. Rovnako žalovaný predložil súdu prehlásenie zo dňa 07. októbra 2019, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 25. marca 2019 žalobkyňa predložila Združeniu zmluvu o úvere konsolidácia XXXXXXXXXXXX, ktorú uzatvorila so žalovaným dňa 21. novembra 2013, v ktorom bola informovaná, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a neobsahuje náležitosti podľa zákona, čím žalobkyni vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Toto čestné prehlásenie žalobkyňa predložila v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/230/2019.

9. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného zaujala stanovisko vo svojom písomnom podaní zo dňa 20.02.2021, v ktorom uviedla, že v konaní pod spisovou značkou 9Csp/230/2019 predložila čestné prehlásenie. Na tom nie je nič divné, keďže so žalovaným uzatvorila celkovo 7 zmlúv. Čo sa týka konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/230/2019, v tejto veci sa jej však doklady zachovali, preto ich združeniu predložila 25. marca 2019, v tejto veci sa jej však doklady nezachovali, preto si musela najprv vyžiadať úverovú zmluvu, s čím jej združenie pomohlo žiadosťou zo dňa 30. marca 2019. Žalovaný jej následne úverovú zmluvu a výpis z účtu zaslal v apríli 2019. To, že čestné prehlásenie vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9Csp/230/2019, že sú obe datované na deň 07. októbra 2019 je len dôkazom o ich pravdivosti, časovej postupnosti riešenia jednotlivých vecí.

10. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinnému ku dňu 23.01.2013 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) (<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinost=23.01.2013>>) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j)

ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k)

výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l)

právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m)

súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n)

prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)

úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p)

upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)

veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r)

výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s)

informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=23.01.2013>> a podmienky ich uplatnenia,

t)

právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=23.01.2013>>,

u)

spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)

právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=23.01.2013>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x)

názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=23.01.2013>>,

y)

priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinност=23.01.2013>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

21. Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)

zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>,

b)

zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>>,

c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101?ucinnost=23.01.2013>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným bola dňa 23. januára 2013 uzatvorená zmluva o úvere konsolidácia, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 850 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom Uznesení sp. zn. 15CoCsp/16/2020 zo dňa 15. októbra 2020 konštatoval, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným neobsahuje zákonom stanovené náležitosti. Uviedol, že v zmluve absentuje druh úveru, ktorý predstavuje samostatnú náležitosť zmluvy o úvere a nemožno ju považovať za identickú s názvom zmluvy o úvere. Rovnako odvolací súd bol toho názoru, že v zmluve chýba údaj aj o celkovej čiastke úveru, ďalej RPMN je uvedená nesprávne, keďže v skutočnosti podľa prepočtu uverejnenom na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky predstavuje výška RPMN 35,13 %. Rovnako odvolací súd poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 1Mcdo/1/2009 a posúdil úrok uvedený v úverovej zmluve za rozporný s dobrými mravmi v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Súd viazaný takýmto právnym názorom odvolacieho súdu uvádza, že z uvedeného vyplýva pre súd postup podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) Zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenej zmluvy, a to bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo to, že predmetom uzatvorenej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným bolo poskytnutie úveru vo výške 850 Eur, z ktorého žalobkyňa zaplatila žalobcovi sumu 1.032,10 Eur. Rozdiel vo výške 182,10 Eur si uplatnila touto žalobou titulom bezdôvodného obohatenia. S poukazom na to, že odvolací súd vyhodnotil absenciu jednotlivých zákonných náležitostí zmluvy o úvere a bol toho názoru, že tie v zmluve absentujú a rovnako aj úrok dojednaný v zmluve v článku 3 vo výške 29,50 % je rozporný s dobrými mravmi, súd vyhovel žalobe žalobkyne a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni preplatenú časť úveru v celkovej výške 182,10 Eur.

23. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania žalovaným, tú súd vyhodnotil v celom rozsahu ako nedôvodnú viazaný právnym názorom vyjadreným v uznesení Krajského súdu v Prešove zo dňa 15. októbra 2020, podľa ktorého si žalobkyňa uplatnila svoj nárok v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe, t.j. včas, ktorá jej začala plynúť pred podaním žaloby v roku 2019, kedy sa od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dozvedela o bezdôvodnom obohatení žalovanej. Z predloženého čestného prehlásenia Združenia HOOS zo dňa 07. októbra 2019 vyplýva, že dňa 03. októbra 2019 žalobkyňa združeniu predložila zmluvu o úvere zo dňa 23.01.2013, kde ju informovali, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a žalobkyňa má nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o namietanú skutočnosť zo strany žalovaného v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 07. decembra 2020, ktorý spochybnil pravdivosť tejto listiny s poukazom na obdobné čestné prehlásenie Združenia HOOS datované na deň 07. októbra 2019, ktoré žalobkyňa predložila v konaní pod spisovou značkou 9Csp/230/2019, súd sa v celom rozsahu stotožňuje s vyjadrením žalobkyne zo dňa 20.02.2021, kde uvedené vysvetlila tým, že pokiaľ ide o konanie 9Csp/230/2019, v tejto veci sa jej doklady zachovali, preto ich združeniu predložila pri návšteve dňa 25. marca 2019. V tejto veci sa jej však doklady týkajúce sa uzatvorenej zmluvy a výpisu z úverového účtu nezachovali, preto požiadala žiadosťou zo dňa 30.marca 2019 žalovaného o zaslanie výpisu z úverového účtu zmluvy uzatvorenej dňa 28.05.2015, 13.10.2014 a 21.11.2013. Žalovaný jej uvedené listiny predložil 23. apríla 2019, nakoľko výpis zo samotného úverového účtu, ktorý žalobkyňa súdu predložila (číslo listu 248 súdneho spisu)

je z 23. apríla 2019. V skutočnosti ohľadne svojich úverov osobne navštívila združenie len raz. Ďalšie konzultácie vzhľadom na jej nepriaznivý zdravotný stav sa uskutočňovali prostredníctvom jej dcéry, a to viacerými osobnými návštevami združenia. Žalovaný jej poskytol 7 úverov. To, že čestné prehlásenie v konaní 9Csp/230/2019 sú datované na deň 07. októbra 2019, obsahujú rozdielny obsah, je len dôkazom ich pravdivosti o časovej postupnosti riešenia jednotlivých vecí.

24. S poukazom na datovanie prehlásenia Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 07. októbra 2019 a žaloby, ktorá bola súdu doručená dňa 24. októbra 2019 súd konštatuje, že bola zachovaná dvojiročná subjektívna premlčacia doba.

25. V objektívnej premlčacej dobe odvolací súd poukázal v bode 26 svojho odôvodnenia, že je potrebné aplikovať objektívnu 10 - ročnú premlčaciu dobu. Aj keď žalovaný vo svojom písomnom podaní s uvedeným právnym názorom Krajského súdu v Prešove nesúhlasil a poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/219/2019 zo dňa 21. októbra 2020, súd je vyjadreným právnym názorom v celom rozsahu viazaný, pričom navyše k veci uvádza:

26. Čo sa týka objektívnej 10 - ročnej premlčacej doby, konanie subjektu, ktorý dlhodobo a opakovane poskytuje predražené spotrebiteľské úvery sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu. Pokiaľ ide o aplikáciu objektívnej 10-ročnej premlčacej doby, súd poukazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove v spotrebiteľských veciach aplikujúcu 10 - ročnú objektívnu premlčaciu dobu, napríklad rozhodnutie 1Co/14/2017 zo dňa 28.06.2017, 2Co/193/2016 zo dňa 24.06.2017, 3Co/85/2017 zo dňa 03.10.2017, 10Co/75/2016 zo dňa 27.09.2017, ako aj ďalšie. Z právnych záverov vyplýva, že u obchodníka platí nevyvrátiteľná domnienka, že pozná zákon a ako profesionál zákon poznať musí, lebo je to jeden z jeho pracovných nástrojov a na rozdiel od spotrebiteľa aj vie, ako má s právom naložiť, a teda či sa vedome a úmyselne rozhodne, že sa bude na úkor spotrebiteľa nezákonne prijímaním neodôvodnených platieb obohacovať. Zákon pritom obchodníkovi ukladá, čo má zmluva obsahovať, aby transparentne informovala spotrebiteľa, k čomu sa spotrebiteľ zaväzuje. Obchodník vie, že zmluva musí obsahovať správne RPMN, čestné úroky a poplatky, a ak do zmluvy predpísané a úplné náležitosti nedá a nečestné úroky a poplatky sofistikovane zakrýva jednak ich rôznym rozčlenením v zmluve a jednak ich rozdelením aj do vedľajších ustanovení, ako profesionál tak robí preto, že tak chce urobiť aj keď vie, že nekoná v súlade so zákonom.

27. Podľa rozhodnutia 1Co/43/2019 zo dňa 19. decembra 2019, podstata aplikácie 10 ročnej premlčacej doby spočíva v tom, že v dobe prijatie nezákonnej platby dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa ako bezdôvodné obohatenie a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník ako profesionál vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal, chcel platbu prijať a prijal ju vediac, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu, pričom mu nepatrí z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru alebo z dôvodu neplatnosti úverovej zmluvy.

28. Obdobne súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 18Co/172/2018 zo dňa 20. januára 2020, podľa ktorého k 10 ročnej objektívnej premlčacej dobe odvolací súd uviedol, že konanie žalovanej pri uzatváraní zmluvy, ktorá nerešpektovala ustanovenia zákona slúžiace na ochranu spotrebiteľa nemožno považovať za súladné s dobrými mravmi. Jej konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

29. V rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1Co/46/2019 zo dňa 28. januára 2020 odvolací súd bol toho názoru, že nie spotrebiteľ by mal dokazovať firme jej vedomosť, ale firma by mala mať dôkazné bremeno, že nekonala úmyselne. Tak má veriteľ šancu dokázať len nedbanlivosť, aby sa aplikovala pre veriteľa priaznivejšia kratšia trojiročná objektívna premlčacia doba. Odhliadnuc od týchto úvah vyplývajúcich z rozhodnutia Súdneho dvoru v EÚ v prejednávanej veci treba zdôrazniť, že úmysel je daný absenciou náležitých údajov o úročení v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo je úmyselné porušenie zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto potom vyplýva ako nutný dôsledok aj úmysel minimálne nepriamy na strane dodávateľa aj získať bezdôvodné obohatenie. Preto odvolací súd skonštatoval správnosť úvah súdu 1. inštancie o možnosti aplikovania 10 ročnej objektívnej premlčacej

lehoty v prejednávanej veci na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tohto konania, tým zároveň dal možnosť a dôvodnosť odklonu od názoru vyjadreného Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozhodnutí 1Cdo/238/2017.

30. Zmluva bola uzatvorená dňa 23.01.2013 a s poukazom na jednotlivé platby, ktoré poukazovala žalobkyňa žalobcovi a podaním žaloby 24. októbra 2019, je súd toho názoru, že žaloba bola podaná v rámci plynutia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby, a preto nárok žalobkyne nie je ani v tejto dobe premlčaný. Z vyššie uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške rozdielu sume 182,10 Eur, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti čísla I. vyhláseného rozsudku. Úrok z omeškania súd priznal žalobkyni postupom podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a to deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému.

31. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 CSP. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia mala žalobkyňa úspech v rozsahu 100 %, preto je povinný nahradiť žalovaný žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.